

Рис. 7.26. Страници от немски ръкопис на библейската „Песен на песните“ с коментари за еротичните места. Уж от XIII–XIV в. От [643:2], с. 88, ил. 2,3.

Или каменната скулптура от уж 1100 г., която днес е в музея на испанската църква „Сантяго ди Компостела“, рис. 7.27., рис. 7.28. Виждаме гола жена в доста откровена поза. Според табелката скулптурата преди е била именно в този храм. После, когато го ремонтират, свалят фигурата и я пренасят в музея.

На рис. 7.29 виждате резбования гръб на кресло в хора на ЦЪРКВАТА в Стратфорд-на-Ейвън от уж XV в. Това е изображение на гола жена, яхнала елен. Коментаторите отбелязват, че представлява „алегория на сладострастието“ [643:2], с. 212. Рис. 7.30 показва маймуна, обърнала задника си към монах (рисуноката се намира в Месала и е от уж 1323 г.). На рис. 7.31 е показан релеф от пейка в ХРАМА в Самора. Мечка преследва човек с гол задник.

Опитите на божиите служители да обяснят всички тези средновековни скулптури и рисунки, а доста от тях са се запазили, като „карикатури“, нарисувани или изсечени от камък в храмовете са несериозни. Шампфлери продължава: „Дали ще се намери дотолкова парадоксално въображение, за да определи съотношението на такава възможност за шега извън всички